

[Bollmann]

erhvervslivet yderligere for likviditet ved at flytte opkrævningen over til skattevæsenet. Det fremgår, at likviditetsstramningen kommer til at koste erhvervslivet 60 mill. kr. årligt, og samtidig koster det også ekstra arbejde i administration.

Jeg må sige, at spørgsmålet om overgang fra efterløn til folkepension har givet os anledning til en del skepsis. Vi kan se af bemærkningerne, at der i denne anledning spares 35-40 mill. kr. om året, men derudover vil vi gerne se nærmere på, hvad der egentlig ligger i denne del af forslaget, under udvalgsbehandlingen. Uanset hr. Glistrups meget venlige bemærkninger vil CD ikke love ministeren, at vi vil stemme for forslaget, men vi håber, at vi kan overbevise ministeren om, at der findes ting, der bør fjernes fra forslaget forinden den endelige vedtagelse.

Tyroll (VS):

Også jeg skal beklage, at der som sædvanlig er en sammenblanding af godt og skidt i forslaget, men som regel bliver vi jo ikke taget med på råd, når disse lovforslag skal udformes. Det ville ellers være meget rart, men det er der vel også andre der gerne ville.

Men først omkring opkrævningsformen for arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikring. Herom vil jeg sådan set sige, at vi finder da, det er en udmærket løsning, der her anvises. Vi kan ikke umiddelbart påvise en løsning, der ville være bedre, så opkrævningen over kildeskattedirektoratet samtidig med kildeskatten kan vi da tilslutte os. Det synes vi faktisk er en udmærket foranstaltning.

Et punkt, som også er udmærket, endda ganske udmærket, er bestræbelserne på at fylde det hul ud, der har kunnet opstå mellem udbetaling af efterløn og pension.

Men så tror jeg også stort set, jeg må sige, at det er slut med, hvad vi kan se af positive ting i dette forslag.

Når det drejer sig om at fratage ældre over 67 år retten til at modtage dagpenge, synes vi selvfølgelig, at det er et led i de bestræbelser, man har udfoldet fra socialdemokratiets side for at presse de ældre ud af arbejdsmarkedet. Den ændring af beskæftigelsessituationen er jo ikke nogen reel ændring, men et spørgsmål om at presse de ældre ud. Vi havde da gerne set, at man, samtidig med

at man lavede den slags ordninger her, havde taget skridt til at gennemføre nogle tanker i retning af dem, som VS har lagt frem i sit pensionsreformforslag, og som ville have betydet, at det var muligt at få en væsentlig bedre ydelse, når man fylder 67 år, end man får i øjeblikket; som det ligger nu, er der jo en meget svær overgang fra efterlønsordningen til pensionsordningen og i det hele taget ved overgangen til pensionsordningen. Vi synes derfor nok, at det havde været rimeligt, om man i stedet for havde forbedret mulighederne for de ældre over 67 år. Det er jo sådan, at det i høj grad kun er de bedre stillede, der har en mulighed for langsom nedtrapning af deres arbejdsindsats. De har bedre muligheder for at betale sig fra det, de har bedre muligheder for at tilrettelægge deres arbejde, da de er selvstændige og selv kan regulere det, så deres forhold bliver der ikke ændret ved. Men klassesamfundet fornægter sig selvfølgelig heller ikke på dette område.

Så ser vi igen en række bestræbelser på at lave kontrolfunktioner i forhold til de arbejdsløse. Der har været tale om en masse forsøg på hetzmageri fra de borgerliges side, paradosrapporter har været søgt anvendt osv. Vi må alt i alt sige, at socialdemokratiet ikke har ligget på den lade side, når det drejer sig om at give anledning til at iværksætte og fastholde sådanne hetzkampagner. Vi har jo bemærket, at der er ikke mindre end 4 punkter, hvori man foreslår en fornyet mulighed for kontrol over for de arbejdsløse og dermed en mistænkeliggørelse af de arbejdsløse. Der er forsøgene på en effektivisering af indberetninger i forbindelse med anvisning af arbejde. Der er her tale om, at man vil fratage den indberetning, der har fundet sted i forbindelse med henvisning til samtale, og det er klart, at vi ser det som led i, at man tilsvarende vil forsøge at forstærke kontrollen i de tilfælde, hvor der er foretaget anvisning, og hvor det som bekendt kun er arbejdsgiverne, der har mulighed for at afvise ansættelsen, hvorimod der ikke er en tilsvarende mulighed for lønarbejderne. Men det er jo igen klassesamfundet, der gør sig gældende på dette punkt.

Så er der reglerne om, at tilbagebetaling af dagpenge eller efterløn skærpes, og det er igen en kontrolforanstaltning over for lønarbejderne.